

عنوان مقاله:

تاثیر شاخص های اقلیمی بر تصویرهای شاعرانه شمس لنگرودی

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات و زبانهای محلی ایران زمین، دوره 11، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

زیبا اسماعیلی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران.

سیده کبری صفوی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

توجه به شاخص های اقلیمی در شعر معاصر با نظریه های نیما آغاز شد. پس از او بسیاری از شاعران، عناصر بومی اقلیم خود را در تصویرآفرینی های شاعرانه خود به کار گرفتند. شمس لنگرودی شاعری گیلانی است که عناصر بومی شمال ایران در آفرینش تصاویر شاعرانه او نقش قابل ملاحظه ای داشته است. در این پژوهش، با مطالعه کتابخانه ای و با رویکردی توصیفی-تحلیلی بر آن شدیم تاثیر شاخص های اقلیمی خطه شمال را بر تصویرهای شاعرانه اشعار شمس لنگرودی بررسی کنیم. عناصر بومی در سه سطح شاخص های جغرافیایی، فرهنگی و اقتصادی تقسیم بندی و بررسی شد. در شاخص های جغرافیایی، طبیعت، حیوانات محلی و نام مکان های خاص؛ در شاخص های فرهنگی، کاربرد واژه های محلی، کاربرد ضرب المثل ها و باورهای محلی؛ و در شاخص های اقتصادی، مشاغل و شیوه های امرار معاش مردم در تصویرهای شعری شمس لنگرودی بررسی شد. نتایج پژوهش نشان می دهد در تصویرهای شعری شمس لنگرودی، شاخص های جغرافیایی با ۸۲.۸ درصد، بیشترین و شاخص های اقتصادی با ۶.۳ درصد کاربرد، کمترین بازتاب را دارند. در شاخص جغرافیایی، طبیعت با ۷۰.۲ درصد، بیشترین نقش را در آفرینش تصاویر شاعر ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

شمس لنگرودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2052385>

